

man taler om ved Hjælp af denne Afgift at skaffe indenlandske Capitaler til Brug herhjemme og gjøre Prioritetslaan lettere, saa forbedre man Stempelloben i den Retning, hvis man mener, det er gennem Stempelloben, det skal skee, og lad ikke Transactioner af Prioritetsgjælden være belænrede med Stempelafgift. Naar man lader sig nøie med, at der een Gang betales Afgift af Laan og iøvrigt lader dem ligge uden Afgift, saa at der ikke betales Stempel, hvergang der skeer en Transport, saa veed man, at man gjør Noget for den Sags Skyld. Men det, her foreligger, ligner en Spot og har tillige den Feil at gaae bagud og bestaate de Gjæringer, der ere ffete, og det for Bagatelerialer. Der er Noget deri, som ikke er ægte nobelt, og Noget, som er Spot og til Ratter.

Bille: Jeg maa gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa en lille Misforstaaelse, hvori han for lidt siden gjorde sig skyldig, og jeg finder særlig Grund dertil, fordi denne Bemærkning af Finantsministeren fandt en villig Tilslutning fra endeel ærede Medlemmer. Jeg har ikke raadet til at give Rentefoden selvstændig fri; tvertimod, jeg gjorde opmærksom paa, at, indtil der var kommet den Anstuelse mellem Landeieendomsbesidderne, navnlig de smaa, at det var til deres egen Fordeel, at Rentefoden blev given fri, indtil da skulde man ikke gjøre det, og derfor paapegebe jeg forskjellige andre Ting, der efter min Mening kunde skee til Lettelse for Anbringelsen af Penge i faste Eiendomme. Det var derfor ikke ganske correct, naar den ærede Finantsminister tog dette Punkt frem og benyttede det Bisald, som han derved kunde vente, til at give det Udseende af, at han havde imødegaaet det, som jeg havde sagt. — Jeg kan ikke Andet end fremhæve for det ærede Thing, at hvad den ærede Finantsminister har hittet til Forsvar for Loven, i Virkeligheden er den selvstændigste Forbømmelse af den. Jeg kan meget godt forstaae, at den ærede Finantsminister efter sin eiendommelige Stilling maatte tale for Udskætt; han har taget det i Arv efter en Forgænger, hvis finantsielle Indsigt og statsøkonomiske Dygtighed det ikke kunde falde mig ind at bestrebe; og han har tillige bragt den ind

paa en saadan Maade, at han har et Medansvar for den. Jeg forstaaer derfor meget vel, at han har taget Loven i Forsvar; men den ærede Finantsminister maa tillade mig at sige, at naar de Argumenter, som han kan anføre, ikke ere stærkere, end hvad vi have hørt idag, saa domfælder han dermed selvstændig Lovforslaget. Den ærede Finantsminister, lod de sikkale Hensyn reent være borte, og det glæder mig, at han gjorde det, thi hvad enten den paaregnede Indtægt tænkes som Erstatning for Indkomstskat eller ikke, bliver Resultatet sikkert meget utilfredsstillende. Men de protectionistiske Betragtninger, som den høitærede Finantsminister gjorde gjældende, ere af en saadan Natur, at jeg troer, han vil indbrømme mig, at de i Virkeligheden ikke kunne taale nogen Prøvelse. Den ærede Finantsminister anførte, at de væsentligste Hensyn, som han havde taget ved denne Lov, „var Hensynet til Markedet for vore egne Papirer“, „Omsæt om at „indskrænke eller hemme Concurrencen af fremmede Papirer“, og saa anførte den høitærede Finantsminister et Exempel, som skulde vise, at det var nødvendigt for os at gjøre dette, idet vi nemlig med et af vore største Laan havde maattet gaae udenfor vort eget Land. Han sigtede formentlig til det i forrige Aar afsluttede engelske Laan, om hvilket det var stipuleret, at Obligationerne skulde have en vis bethdelig Størrelse, at de kun skulde lyde paa engelske Pund Sterling, og at Renter og Afdrag alene skulde udbetales i London. Jeg tør maaskee antage, at den ærede Finantsminister sigtede dertil. (Finantsministeren: Ja!) Det glæder mig, at jeg ikke har taget feil deri; men den ærede Finantsminister tager meget feil, dersom han gaaer ud fra den Forudsætning, at disse Bestemmelser bleve truffene paa Grund af, at vort Marked ikke skulde være villigt til at modtage dette Laan. Sammenhængen var, om jeg ikke tager meget feil, en ganske anden; man traf disse Bestemmelser, netop fordi man ønskede, at dette Laan skulde blive tegnet i Udlandet, og hvorfor? Fordi man havde det paa Tølsens, at det var gavnligt og nyttigt, om de Capitalkræfter, som fandtes i Udlandet, kunde holdes i Reserve for et nyt Laan, som muligviis kunde blive nødvendigt.